

Ha Á:

Що стражи оутрення до нощи, що стражи оутрення,
да оуповіаєтъ ійль на гла.

Ікш оў гѓа мѣть, и многое оў негѡ избавленіе: и той избавитъ імла ѿ всехъ беззаконий єгѡ.

Хваліте ГДА всі мізьці, похваліте єго всі люді.

Икш оутвердися мать ёгш на насы, и истина гдна
пребываєтъ во вѣкѣ. Слака, и нынѣ:

Творéнїе сѡфрónїа, патрїáрха іерусалимскагѡ:

Свѣтѣ тѣхїй стыа славы, безсмертнагш, ѿца нѣна-
гш, стаѓш, блжннагш, іїсѣ хртѣ: пришедше на запад
солнца, видѣвшее скѣтъ вечерній, поэмъ ѿца, сна и стаѓо-
дха, бга. достбннъ єси во всѧ времена пѣтъ быти гласы
преподобными, снѣ бжїй, животъ даай: тѣмже міръ та-
славитъ.

Подобаєтъ вѣдати, якѡ ѿѣ приложитса мъ ца, илъ
аллилѣїа, вмѣстѣ прокіменшкъ садміцы поемъ сїа.

Ез пѣльнику вѣчера: А́ллилъїа, тѣи, во гла́съ с. Стіхъ:

Гди, да не ѿростію твоєю ѿблічиши мене, нижे гнѣвомъ твоимъ накажеши мене. Алилія.

СТИХ: Й во вѣки вѣкѡвъ.

Мы же высочайшимъ гла́сомъ: А́ллилъиа.

Бо втóрникъ ѿ четвéртóка вéчера: А́ллилýя. Стíхъ:

Бозносите гдѣ бѣ нашего, и покланайтесь подножию
нашгѹ єгѡ, іакѡ сѧ єсть. Амилеїа.

СТИХ: Ико вѣки вѣкѡв.

Въ срѣдѣ вѣчера: Алилгіа. Стіхъ:

Бо въсю землю изыде вѣшаніе ихъ, и въ концы вселенныя глы ихъ.

СТИХ: Й во вѣки вѣковъ. АЛЛИЛІЯ.

Въ на^лю же ѹ въ пато^кз вечера никогдаже поётся аллил^ия. Аще же есть Егъ г^дз, пок^тся прокимены с^ил.

Въ недѣлю вѣчера, глаꙑцъ й: